

Votre Programme Matmidim

Semaine du 11 au 15 février 2024

Souguia n°120

ת"סד

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Th'ilato bépchia vessofo béoness (3)

- Ah'aronim -

Pour la santé de

Haim Dan ben David, Esther bat Rakheli, Itshak ben Yamine, Tsyon Yossef ben Itshak, Rakheli bat Lisa Chimon ben Juliette

Tephila avant le Limoud

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֹא יֵאָרַע דְּבַר תִּקְלָה עַל יָדֵי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּדַבַּר הַלְכָה, וְיִשְׁמְחוּ בִּי חֲבֵרֵי, שְׁלֹא אֵמַר עַל טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל טְהוֹר טָמֵא, וְלֹא עַל מִתָּר אָסוּר וְלֹא עַל אָסוּר מִתָּר, וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבֵרֵי בְּדַבַּר הַלְכָה וְאֶשְׂמַח בָּהֶם. כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי וְדַעַת וְתְבוּנָה. גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ

Tephila après le Limoud

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁשַׂמְתָּ חֻלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ. וְלֹא שַׂמְתָּ חֻלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׂאֲנִי מְשַׁכְּמִים וְהֵם מְשַׁכְּמִים. אֲנִי מְשַׁכְּמִים לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשַׁכְּמִים לְדַבְרֵי בְטָלִים. אֲנִי עֹמֵל וְהֵם עֹמְלִים. אֲנִי עֹמֵל וּמְקַבֵּל שְׂכָר וְהֵם עֹמְלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנִי רֵץ וְהֵם רֹצִים. אֲנִי רֵץ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רֹצִים לְבָאָר שְׁחַת. שְׁנֵאָמַר וְאִתָּה אֱלֹהִים תוֹרְדֵם לְבָאָר שְׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ

L'objectif de cette semaine est de comprendre grâce aux Ah'aronim la raison de rendre Hayav les différents cas de Th'ilato bépchia vessofo béoness, selon Rava et selon Abayé

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

תוספות מסכת בבא מציעא דף צג עמוד ב

אי הכי אמאי פטור תחילתו בפשיעה וסופו באונס הוא - וא"ת לאב"י נמי דמוקי לה בעידנא דעיילי אינשי מי ניחא והא מ"מ אם היה יכול להציל חייב אלמא תחילתו בפשיעה הוא וי"ל דלא חשיב ליה פשיעה אלא גניבה ואבידה ויש ללמוד מכאן דתחילתו דכעין גניבה ואבידה וסופו באונס דפטור ומהא דאמר רב בהמפקיד (לעיל דף לו. ושם) אפי' שומר שכר שמסר לשומר חנם פטור לפי שמסר לבן דעת אין ראייה דאפילו סבר רב תחילתו בכעין גניבה ואבידה וסופו באונס חייב אפילו הכי פטור דאין לנו לומר שודאי שומר חנם לא ישמור מגניבה ואבידה רק מפשיעה והוה ליה תחילתו בכעין גניבה ואבידה אלא סתם בן דעת רגיל לשמור הרבה אפילו מדברים שאינו חייב ושמה אפילו מסרו לשומר חנם ופטריה מפשיעה פטור דלא חשיב תחילתו בפשיעה בהכי.

רבי עקיבא איגר מסכת בבא מציעא דף לו עמוד ב

ונלע"ד דהנה כבר כתבנו דתוס' הוכיחו מדאמר אב"י א"ה תב"פ וסב"א הוא מוכח דתחלתו בגו"א וס"ב דפטור, ולענ"ד לשיטת הרי"ף אין ראייה כן לדינא והיינו די"ל דתליא בזה דלאב"י לשיטתו דס"ל דאף אם אין האונס מחמת פשיעה חייב וע"כ הטעם דמעידן דפשע כבר אשתעבד נכסיה, א"כ יש לחלק דדוקא בפשיעה משתעבד כיון דדרך שתאבד מתחיל מיד השעבוד אבל בתחלת גו"א לא אשתעבד נכסיה. אבל לרבא דס"ל דבעי' האונס בא מחמת הפשיעה א"כ ע"כ אין הטעם דמעידן דפשע נעשה בע"ח וכקם ליה ברשותיה דמי דא"כ אף בלא בא מחמת הפשיעה יתחייב. אע"כ דהטעם כיון דהאונס בא מכח הפשיעה נגרר אחר הפשיעה והוי כולו בפשיעה דמה שבא מכחו הוי כמו הפשיעה עצמה א"כ ה"נ בתחלתו בגו"א וסב"א הבא מכח הגו"א חייב דכולו גו"א מקרי. והיא סברא נכונה. [...]

Programme du lundi

רשימות שיעורים (רי"ד סולובייצ'יק) מסכת בבא מציעא דף עח עמוד א

תוס' ד"ה הוחמה.

א וז"ל דלא מיחייב אלא באונס שיש לתלות שאם לא היה משנה אפשר שלא היה בה האונס כו' והכי אמר רבא כו' מלאך המות מה לי הכא מה לי התם וא"ת כו' ופריך אב"י כו' וי"ל דשמה אם היה שם כו' ורב אלפס פירש התם דאב"י לטעמיה כו' משמע דלמ"ד חייב א"ש כו' אף על פי שהאונס היה נארע בכל ענין כו' עכ"ל. לפי הדיעה הראשונה בתוס' תחילתו בפשיעה וסופו באונס מחייב רק כשהאונס בא מחמת הפשיעה וזהו הדין בין לאב"י ובין לרבא, ופליגי בהבלא דאגמה האם האונס בא מחמת הפשיעה או לא. ומאידך לפי הרי"ף פליגי בדין זה גופא, דלרבא חייב רק כשהאונס בא מחמת הפשיעה, ואילו לאב"י חייב אף כשהאונס לא בא מחמת הפשיעה.

ובביאור השאלה האם תחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב רק כשהאונס בא מחמת הפשיעה או לא, יתכן לפרש דזה תלוי ביסוד הדין דתחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב, די"ל דיסוד הדין הוי דהאונס מתהפך להיות נחשב כפשיעה, וחייב מדין פשיעה, ונראה די"ל הכי רק באופן שהאונס בא מחמת הפשיעה. ונראה דזוהי דעת השיטה הראשונה שבתוס'. ומאידך הרי"ף סובר דתחילתו באונס וסופו

בפשיעה חייב על האונס, ואינו חייב מדין פשיעה, ומשו"ה ס"ל דאביי מחייב אף היכא שהאונס לא בא מחמת הפשיעה. ונראה דהרי"ף סובר דיסוד הדין אליבא דאביי הוא דשומר שפשע ביטל כל אחריות השמירה שעליו, וביטל את חובת הגברא המוטלת עליו לשמור את הפקדון, ומשו"ה מתחייב באחריות מלאה על הפסד הפקדון כי פקע ממנו כל פטורי השומרים ואף פטור אונס. דמאחר שפשע וביטל את חובת מצות השמירה שעליו נעשה כמו גזלן והריהו חייב באחריות מלאה על החפצא דפקדון להשיבו בכל אנפי, ואפילו אם נאנס שלא מחמת הפשיעה הריהו חייב באחריות.

והנה הראשונים נמי פליגי בש"ש שתחילתו כעין גניבה ואבידה וסופו בפשיעה - דלתוס' (לקמן דף צג ב ד"ה אי) פטור, ואילו הרמב"ם פסק (פ"ג מהל' שכירות הל"ט) דחייב. וי"ל דאף המחלוקת הזאת תלויה בחקירה הנ"ל בדין תחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב - האם חייב בתורת פושע או בתורת אונס. דנראה לומר שאם תחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב מדין פושע, דהאונס שלבסוף נחשב לפשיעה, אזי י"ל דלגבי ש"ש גניבה ואבידה מהווה אצלו פשיעה כמו פשיעה ממש אצל ש"ח. ולכן אף ש"ש חייב בתחילתו כגניבה ואבידה וסופו באונס משום דהאונס שלבסוף מתהפך להיות נחשב כפשיעה דגניבה ואבידה דש"ש חייב עליהן. ברם אם ננקט כצד השני של החקירה - דהחייב דתחילתו בפשיעה וסופו באונס חל מדין אונס - כלומר מחמת האחריות דאונסין - א"כ י"ל דהאחריות על אונסין חלה על השומר רק כשפשע וביטל את כל קיום השמירה דהו"ל כגזלן ומשו"ה הריהו חייב בכל האחריות דהפקדון ואף על אונס. משא"כ בש"ש דלא שמר כנגד גניבה ואבידה ומ"מ לא פשע דשמר במקצת שמירה נגד פשיעה, די ש לו קיום שמירה במקצת ולא שביטלה לגמרי, דאז עדיין פטור מהאחריות של אונס מפני שאינו דומה לגזלן ופטור.

אך לכאורה נראה דביאור זה קשה קצת, שהרי לפי"ז יוצא דהרמב"ם המחייב ש"ש בתחילתו בגניבה ואבידה וסופו באונס סובר שחייב ש"ש בגניבה ואבידה דומה לחיוב פשיעה בש"ח, דלגבי ש"ש גניבה ואבידה הוי פשיעה. ודבר זה צ"ע שהרי בנוגע לדין דאין שמירה חלה בקרקע הרמב"ם מחלק בין פשיעה - דהשומר קרקע חייב עליה משום דין מזיק, לבין גניבה ואבידה בש"ש דאינו נחשב למזיק אלא דחל עליו חיוב אחריות, ומשו"ה אף בקרקע ש"ש פטור. ועיין עוד לקמן בשיעורים (דף עח א ד"ה שיטת הרמב"ם בתחילתו בפשיעה וסופו באונס) דנבאר את המחלוקת ובין הרמב"ם ובין תוס' באופן אחר.

Programme du mardi

ב עיין בתוס' (ד"ה ר' יוסי בר חנינא) שקבעו דלמ"ד תחילת בפשיעה וסופו באונס חייב היינו דוקא כשבא האונס מחמת הפשיעה כגון בצריפי דאורבני. אך באונס שלא בא מחמת הפשיעה השומר פטור, וזהו יסוד דינא דרבא דאמר מלאך המות מה לי הכא ומה לי התם. ברם בסוף דבריהם הביאו התוס' את שיטת הרי"ף דאביי סובר דבכל אופן חייב ולא ס"ל כסברת רבא דמלאך המות מה לי הכא מה לי התם. והקשו עליו מהמשנה דבשינה מבקעה להר והוחמה שפטור. ותירצו דליכא שם פשיעה אלא רק שינוי מדעת הבעלים. ודבריהם מחוסרים ביאור.

ונראה לבאר דס"ל דלשנות מבקעה להר או להיפך אינו פשיעה ממש שהרי השוכר עדיין נמצא עם הבהמה לשומרה, אך מ"מ הוי שינוי עכ"פ מרצון הבעלים ומתנאי השכירות ותשמישיה. ולכן אם לבסוף אירע אונס הדין תלוי, דאם הבעלים יכולים לטעון שהשינוי גרם לאונס אזי נחשב השינוי לפשיעה וחייב, וכגון ששינה מבקעה להר והחלקה בהר. ברם כשינה מבקעה להר והוחמה בהר דא"א לבעלים לומר שהשינוי היתה פשיעה שהרי אם מתחממת בהר ק"ו דתתחמם בבקעה, ונמצא למפרע שתחילתו

היתה באונס וסופה באונס, שלא היתה בזה שינוי ופשיעה כלל ומשו"ה פטור. ובשינה ואח"כ מתה כדרכה משמע מתוס' דפטור כי שינוי אינו פשיעה ואינו מחייבו לשלם אלא רק באופן שברור שהשינוי גרם את המיתה כמו בסיפא דמשנה בשינוי מהר לבקעה והוחמה. ומאידך רש"י סובר דשינה ומתה כדרכה חייב. ברם עדיין יש להסתפק מהי שיטת התוס' בזה. וכ"ז בדליכא פשיעה אלא רק שינוי מרצון הבעלים מתנאי השכירות. משא"כ כשיש פשיעה גמורה וכגון ביצאה לאגם שלא שמרה כראוי נגד גנבים אזי ס"ל לאב"י דאפילו סופו באונס נמי חייב, ואפילו באונס שלא בא מחמת הפשיעה. ועיין ברמב"ן בסוגיין שכל' בסברת אב"י וז"ל דטעמא דאב"י התם משום דכל שתחלתו בפשיעה משעה שפשע בה נעשית כרשותו להתחייב עליה בכל ענין ואפילו במתה כדרכה כו' עכ"ל. ונראה דס"ל דפשיעה מחייבת את השומר לשלם על הכל ומפקיעה ממנו כל פטורי שומר, ואפילו פטור אונס כבגזלן. ומהרמב"ן משמע דאב"י ס"ל הכי דוקא בפשיעה גמורה, אך בציור דשומר שכר שלא שמר נגד גניבה ואבידה אך שמר כראוי נגד פשיעה ולבסוף אירע אונס הריהו פטור, דרק פשיעה גמורה, ובאופן שלא קיים מצות שמירה כלל, מפקיעה כל הפטור דאונס, ומחייבתו בכל אופן דאז דומה הוא לגזלן. משא"כ בש"ש ששמר שמירה במקצת ולא פשע בפשיעה גמורה, דאזי אם סופו באונס הריהו פטור אפילו אליבא דאב"י. וכן נמי איתא לקמן בתוס' (דף צג ב) ד"ה אי הכי כו', עיין שם.

Programme du mercredi - jeudi

קובץ דרכי הוראה, חלק ח' סימן ה', רב אשר וויס

Page suivante

הכל פשיעה אחד הוא וא"כ גם בתחלתו בגו"א נימא הכי, אבל לפי המבואר נראה פשוט דכיון דעיקר סברת תחב"פ הוא שהפשיעה מפקיע שם אונס ומשום דאין לו את הטענה ד"מאי הוי לי' למיעבד" א"כ י"ל דלזה בעינן דוקא אונס הבא מחמת הפשיעה דר"ב כה"ג מסתבר לומר דאין האונס פוטרו דמכיון דבא מחמת הפשיעה שוב אין להשומר פטור אונס, אבל אין זה אלא אם היה פשיעה בתחילתו שרק פשיעה יש בכח להפקיע שם אונס אבל מה שחסר שמירה לגבי גו"א אין בזה מספקי כדי להפקיע האונס ואתי שפיר דברי התוס' גם להלכה.

ויתבאר גם דברי הנתיבות הנ"ל דכתב דלענין יוקרא וזולא אזלינן בתר הוצאה מן העולם, דמכיון שהמחייב בעצם הוא בשעת האונס אלא שהפשיעה הפקיע את הפטור של האונס, לכן מובן למה חייב כשעת הוצאה מן העולם.

ונראה בדברינו לבאר איך מהני דין תחלב"פ בנוקו ממון דשם א"א לומר שהפשיעה ראשונה הוי המחייב וכנ"ל, אבל לפי דברינו באמת אין לומר שיש פשיעה המחייבת מיד, אלא דע"י הפשיעה בתחילתו פקע פטור אונס בסוף, וזה מתיישב גם בנוקו ממון דע"י שפיע בשורו שוב אין בו פטור אונס.

ומיושב גם שיטת העיטור והראב"ד ומהרש"ך שכתבו דבאונס דלא שכיח כלל לא אמרינן האי כללא דתחלב"פ וס"ב חייב וכתב הש"ך דלא נראה כלל כדבריהם, ולכאוי מחלוקתם תלוי כביאור יסוד דינא דתחלב"פ וס"ב, דאם נפרש בשתי הדרכים של רעק"א בין אם נאמר דכל החיוב הוי מצד הפשיעה ראשונה בן אם נאמר שהפשיעה ראשונה גוררת את הסוף והכל חשיב פשיעה, בודאי שפיר תמה הש"ך דאין כאן מקום לחלק כלל בין אונס דלא שכיח מכיון דבתחילה יש פשיעה וחייב מצד הך פשיעה, ומאי נפק"מ איזה אונס יש לבסוף. אכן לפי מה שביארנו דהטעם דתחלב"פ חייב הוא שהפשיעה בתחילה מפקיע הפטור אונס י"ל דסברת הני ראשונים דחלוק איזה אונס יש לבסוף, דוקא באונס דשכיח חייב, דאונס כזה יכולה הפשיעה להפקיעה, אבל אונס גמור דלא הוי לי' לאסוקי אדעתיה לא נפקעה ע"י הפשיעה, ושוב אמרינן מאי הו"ל למיעבד ודו"ק בכ"ז.

לא נפטר באונס שבא אח"כ (אפ' אם בא שלא מחמת הפשיעה) דבב"ק כ"א: ונ"ח. מבואר דשייך חיובא דתחילתו בפשיעה וסופו באונס גם לגבי נזיקין היכא דפיע בתחילה בשמירת ממונו שלא יזיק ולבסוף הזיק ממונו באונס, ולגבי נזיקין ודאי ל"ש לומר שחייב מיד כשפיע בשמירת ממונו כל זמן שלא הזיק ע"י.ש. ונראה דק"י היא אף לפי הצד שהמחייב בנוקין הוא מה שלא עמד בחובת השמירה, דמ"מ בודאי שלא מתחייב אז דהרי עדיין אין שום נזק כלל וז"פ, ובעצם שאלה זו זו דנתי במחמת אשר על מסכת ב"מ ואכמ"ל.

ד - ועוד צ"ע דהנה הש"ך בס' רצ"א ס"ק י"ד כתב בשם תשובת ר"ש כהן דאפשר דבאונס דלא שכיח כלל לא אמרינן תחלב"פ וס"ב חייב, ויסוד זה מפורש בראשונים בב"ק כ"א: (בעיטור הלכ' פקדון דף ע:). בסוגיא דכלב וגדי שקפצו מראש הגג. וכן א"י במאירי בשם גדולי פריבינצא שלא נאמר תחלב"פ וס"ב אלא באונס המצוי ושראוי קצת להעלות על הלב ע"י.ש.

וצ"ב בשיטה זו דאיך שנבאר דין זה דתחלב"פ וס"ב חייב או שהפשיעה הראשונה מחייבת ומשעת הפשיעה חל עליו חובת תשלומין, או דחשבינן כל מה שנעשה אחרי פשיעה ראשונה כפשיעה והוי כולו בפשיעה דגם האונס שבא מכחו הוי כפשיעה, עכ"פ אין לכאוי שום נפק"מ בגוונא שהאונס לא שכיח, דממ"נ צריך להיות חייב מדינא דתחלתו בפשיעה, וכמו שתמה הש"ך שם.

והנראה עיקר בסוגיא גדולה זו - דיסוד דינא דתחלב"פ חייב הוא משום דע"י הפשיעה בתחילתו פקע פטור האונס בסוף, ואין הטעם משום דהכל נחשב פשיעה חדא, או משום דפשיעה ראשונה בעצם מחייבת, אלא הטעם דמכיון דמתחילה היה פשיעה אין האונס פוטור. ויסוד זה מתקבל בין למ"ד דבעינן שיהיה מחמת הפשיעה, ובין למאן דס"ל דבכל אונס חייב.

והביאור בזה נראה, דהרי כל מה שבאונס רחמנא פטרי' הוא משום ד"מאי הוי לי' למיעבד", וא"כ השתא שפיע, א"א לומר כבר מאי הוי לי' למיעבד.

ולפי זה יש ליישב כל התמיהות הנ"ל, דמה שהקשינו בדברי התוס' דאין כתבו דיש נפק"מ בין תחלב"פ לתחלתו בגו"א לפי מה דקיי"ל להלכה דבעינן אונס מחמת הפשיעה, הרי לפי מה שכתב רעק"א יוצא דאם בעינן אונס הבא מחמת הפשיעה מוכח דהסברא היא מדין גרירה

בתב הגרעק"א (במערכה לב"מ דף ל"ו אות כ"ט), דהמחלוקת אם בעינן אונס מחמת הפשיעה תלוי בטעם החיוב בתחילתו בפשיעה וסופו באונס, דאכ"י דס"ל דאף אם אין האונס בא מחמת הפשיעה חייב ע"כ סבר דהטעם הוא משום דמשעה שפיע בה כבר אשתעבד נכסי', והיינו דמעשה הפשיעה שפיע השומר בשמירתו היא הסיבה המחייבת בתשלומי הפקדון ולא מה שהזיק הפקדון, אלא שאם אין הפסד בפקדון אומר לו הרי שלך לפניך.

אב"י לרבא דס"ל דבעינן שהאונס יבא מחמת הפשיעה א"כ אין הטעם דמעידן דפיע נעשה בעל חוב וקם לי' ברשותיה אלא הטעם דכיון דהאונס בא מכח הפשיעה נגרר אחרי הפשיעה והוי כולו פשיעה אריכתא דמה שבא מכח הפשיעה הוי כמו הפשיעה עצמה.

אכ"י לענ"ד יש לפקפק טובא בדבריו, ראשית כל עצם הסברא דמשעת הפשיעה חל עליו חיוב נראה רחוק בעיני, דמהכ"ת ששומר יתחייב על מה שלא שמר כשעוד החפץ בעין, וכי אפשר שירבצו על האדם חיוב שמירה וחיוב תשלומין באותה שעה אתמהא. אלא לכאורה אין כאן אלא שעבוד נכסים גרידא, אבל לא חיוב תשלומין.

וגם מה שכתב דהכל נחשב פשיעה אריכתא לא הבנתי דמהכ"ת להחשיב את האונס כפשיעה, הרי מ"מ היה כאן אונס, ואף שבא מחמת פשיעה מ"מ הוי אונס.

ומב"ד כל זה, יש לעיין עוד לפי דברי הגרעק"א.

א - התוס' לכאורה סתרו דבריהם, דהרי הבאנו לעיל דהתוס' ס"ל דלכ"ע חיובא דתחלב"פ וס"ב הוא רק באונס הבא מחמת הפשיעה, אשר מבואר מזה לדברי רעק"א דהמחייב הוא ההיזק הנגרם ע"י הפשיעה דהכל פשיעה אריכתא היא, וא"כ מה לי פשיעה גמורה ומה לי פשיעה דגו"א.

ב - ע"י נתיבות רצ"א ס"ק יג' שכתב כדבר פשוט דלענין יוקרא וזולא, חייב לשלם כשעת הוצאה מן העולם ולא כשעת הפשיעה. ולצד א' של רעק"א הדברים צ"ע דהרי כבר נתחייב משעת הפשיעה, וא"כ למה לא ישלם כשעת חיובו.

ג - עוד צ"ע על עצם הביאור דחיובא דתחילתו בפשיעה וס"ב הוא משום דעצם מעשה הפשיעה מחייבו מיד, ולכן

Liste des 120 Souguiot étudiées sur Matmidim

H'AGUIM

<p>Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. 45. Ner Ich oubeto 111 - 113. Le Chamach</p>	<p>Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek</p>	<p>Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets</p>	<p>Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira Ben Hametsarim 100. 3ème Beit Hamikdash</p>	<p>Roch Hachana 35. Les trois Livres 101 - 103. Tkiot Choffar Soukot 36. Mitstaer 104 - 106. Ma'amid</p>
--	---	---	--	---

BRAKHOT

<p>1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot</p>	<p>10. Les Brah'ot de consommation 11. Brakha Chéeina Tsrh'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch 14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen</p>	<p>18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh</p>	<p>33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin</p>	<p>42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'</p>
--	---	--	---	--

SOUGUIOT GENERALES

<p>37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour</p>	<p>51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera</p>	<p>53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o 54. Mitsvot lav lihanot nitanou</p>	<p>55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot</p>	<p>71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant</p>
--	---	---	--	--

CHABBAT – Meleket Mah'chevet

Chabbat – Les Derabanan

<p>59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh</p>	<p>75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chéeina tsrikha légoufah</p>	<p>91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov 107 – 110. Nerot Shabbat</p>		
--	--	--	--	--

HACHKafa - PENSEE JUIVE

EVEN HAEZER

YOREI DE'AH

H'OCHEN MICHPAT

<p>81 à 84. Tsaar Baalei Haim</p>	<p>96 à 99. Yih'oud</p>	<p>73. 74. Maaser sur les gains</p>	<p>114 – 117. Adam Hamazik Béoness 118 -120. Th'ilato bépchia vessofo béoness</p>	
-----------------------------------	-------------------------	-------------------------------------	---	--